મણીરામ કૃત સ્તુતી

સંગ્રહ

રચીને પ્રસિદ્ધ કરનાર

નાયક મણીરામ મંગળદાસ

રહે—પાટણ—ગુજરાત.

(પાટણની ગાયનશાળાનો માલીક)

પ્રથમાવૃત્તિ.

પ્રત ૧૦૦૦

કીંમત બે આના.

સુરત વિક્ટોરિયા પ્રેસમાં મગનલાલ હીરાભાઈએ છાપી.

૬૩૫૬

શ્રી જગદીશ્વરો જયતુ.

મણીરામ કૃત કાવ્ય સંગ્રહ.

પદ. રાગ. ભૈરવ. તાલ તીલવાડા.

પ્રાતઃ ઉઠી ગવરી નંદ ગાઇએ, મંગલ નાંમ કામ સબ. મંગલ.
જાકે નામ સું નવનીધિ પાઇએ.—ટેક.
સુરતી મંગલ. મુરતી મંગલ. જાકો પ્રીયસો. મોદીક ચઢીયે, પ્રત,
મુસકવાહન જેહી બીરાજે, તીનકુ સીવ સુત ગનપતી કહીએ
સુભહી કામ સુંમરત સબ પહેલે, તીનકે ચરન કમલ ચીત
દઈએ. પ્રાત.
માગત દાસ મણી કર જોરી, બુધી પ્રકાશ કરો તુંમ મોરી, પ્રાતઃ

ધ્રુપદ. રાગ. કેદારો. ચોતાલ.

સારદ નારદ સંભુ. સુત શેશ. બ્રહ્મ. વેદ પડત. ચૌમુખ. પાર
હુન પાવ.
તેરો પાર બ્રહ્મ. પરમેશ્વર, ટેક. સારદ
બીદ્યા દેન સારદ. નાદ બેદ નારદ. શંભુ સબ જગત પાલ.
ગીંણુ નાયક. મંગલ નીધિ. શેશ છત્ર ધરત શીશ
આઠુંજાંમ ધરત ધ્યાંન. તેરો હે તારક. સારદ

જગત બીધ્યા પ્રસીધ કરત. સરસતી કહે. મતી સુધરત
જો સમરન. કરત વાકે, રદય હરત. ચેહીવાર, સારદ.

ઠુમરી. રાગ. નટકેદાર. ત્રીતાલ.

કીરતાર નજર કરી તાર તાર (૨) પુરન પ્રેમ સુષ્ટી પર
સુખકર–ટેક
રુપ અરુપી અટલ સ્વરૂપી. યહ જગકો સોહી જીવન
હાર, કીરતાર.
જાતી ભાતીકો કછુ નાંહી કારન. સમરન કર વોહી ભક્ત
સાર (૨)
મણીલાલ કહે ખ્યાલ અલ્પમતી કહાબરનું છબ્બી બાર
બાર કીરતાર.

ધ્રુવપદ. રાગ. કલ્યાણ. ચોતાલ.

નારાયણ તોરી ગતી. અતી પાર ન પાવત. શીવ સનકાદ-
સારદનારદ, નારાયણ, ટેક.
રટત નામ ધરત ધ્યાંન. સુંનત કોહુ પાપી કાંન.
તર તર ગયે અતહી નર. બુધીવાન. મોક્ષ ધાંમ, નારાયણ.
ઉન છબ્બપે મેં કોડહી વારૂં રતિદાસ મણી, કહા
સુખસે. બરન બખન. કરેં નહી ઇતની મતી, નારાયણ.

પદ, રાગ. દેશ. તાલ–દાદરો.

નરહરી હરી હરી હરી, હર તન મંન સુંરટરે. જે જ નહિ
કરે ધિરજ ધરે નહિં ઝટરે, નરહરી, ટેક.
સમુજ સાર ઉરબીચાર. પરેંગો માર લટરે, નરહરી, ટેક.
હરીજન મંન. પુરન કાંમ, કહે દાસ મણીરામ. નીસદીન
હરી દરસનકી. લાગી ચટપટરે, નરહરી.

પદ. રાગ ખમાચ. તાલ એકતાલો.

નરહરિલાલજી કોપુરન. પ્રતાપ હૈ બો. લેખો નહિં ભક્ત હું ક્રુ-
તાર વેકોનાથકે. જહાં જહાં ભક્તનકું ભીરપરે તીહાં તીહાં
ભક્તનકે કાજ હરી નરહરીજી સાથહે—નરહરી ટેક.
સાચો કરી તંન મંન. હરજીકું. અરપન કર. તો તો હરી
જન ન હુકે.
નીસદીન. હરી હાથહે મણીલાલ કહે હાથ જોરી હરી આપ
આગેં તારે તો હરજી. વો અનાથો કે નાથ હે, નરહરી,

પદધ્રુવ રાગ સારંગ. તાલ. ચોતાલ.

મધ્ય કાલ આયેલાલ બ્રજલાલ અત છબીલે.
બંસરી બજાવે અરૂ ગાવે નીકો ખ્યાલ. માઈ, મધ્ય.
મોહન સુર સુધ કરત. તનમન મેરો સધરો હરત. રાગકુ
સારંગ ધુની સારીગમ સુધ્ય ગાઇ, મધ્ય.

સામરી સુરત મધુરી મુરત. નીરખત અતી હરખ હરખ.
પ્રેમ સું. સુરત દેખી મણીલાલ બલેજાએ મધ્ય,

પદ (૪) રાગ બેહાગ તાલ ત્રીતાલ.

હરીરસ અંમ્રતપાન ન કીનો. જન્મધરી હરી નાંમ ન લીનો.
હરી ટેક.
દેહ સનેહ. અકારહી કીનો. ભુલી ગયો. પ્રભુપુછ ન દીનો, હરી,
માયા લોભ લપેટેલીનો. યેહ જગવૃથા. જાનીલેજીનો, હરી,
હે હરી પરમ. ઉદાર રસીલો. ભાગ્ય મણી, ચહ દરશન.
કીનો, હરી,

પદ રાગ માલકોસ. તાલ. તીલવાડો.

રાંમરટન બીન વૃથા ફીરત નર. જાણીધી ફીરત. ભુંમીપર,
જ્યું ખર, રાંમ.
ડારત બાર પીકપે. અતહીં લાજ નહિ. કહા કરત તું
ભર ભર
ભર્યો ભાર સબ. તોલ ચરેંગો. મનમે તું કછુ ડર ડર. રાંમ.
બીશયન કાજ લાજ સબ તજીકે. મુઢ તું ક્યું ભટકતહે
ઘર ઘર. કીયે કર્મ જો છુટન ચાહે. તો શ્રી રઘુનાથ કે
ચરન પકર પર, રાંમ.
નહિ છુટે મન નકિ બીચારો. સીખ સમજી ઉંનહી પદ અનુંસર

દાસ મણીકું આશ દરશનકી. દરશ દીયો મોહે કરુંણા
સાગર, રામ.

પદ. (૫) રાગ. દેસાક. તાલ. ધમાલી.

જાનકી જીવંન રઘુવીરા. કૃપાકરી પુરો દ્રૈપતી ચીરા.
ધ્યાઓ તુંમ હલધર કે બીરા. દયાકરો તુંમ ગુન ગંભીરા, ટેક
એસો ટેક સતી સતવંન. કરત બાગા ચક્ષુસે બરખતહે નીરા.
ગરૂડપેં ચીર ભરે ભારી આએ સતી. લજા રખવારી
દુસ્ટ દોહુ કર ખીંચને હારા. શસ્ત્ર કર નાથ પુરનવારા.
પ્રભુતુંમ. સત્ય બચન સાખી. સભામેં દ્રુપત લાજરાખી,

પદ. રાગ. પુરીઆ. તાલ. ઝપતાલ.

બીસયકે ફંદમે અંધ હોકે ફસે. તરનકી ગતી રતી નાંહી
કછુ ઉરમસે, ટેક
મનુંશ દેહ પાઇ અરૂ ચાહીં કે કુકર્મ કરે જ્ઞાનમે ધ્યાન નહેં
સ્વાંન સમ સોભસે, બીસય કે ફંદમે અંધ હોકે ફસે.

પદધ્રુવપદ. રાગ જેજેવંતી. તાલ ચોતાલ.

અજબ છબીલી છબ. દેખે મંનહર કરત
ચરન ધરત શીશ ઇશ ચક્ષુ નીરખ હરખ કરત, અજબ. ટેક.
તારન ઉધારન જનકો સરન સાર. બાર બાર રસના
કહો. સાચ જુઠ લેત પરખ, અજબ. ટેક

પદ રાગ. લહુઅર. ત્રીતાલ.

જીનકે રઘુનાથસે ના પ્રીતીજી. સો નર ન જાને ભક્તીરીતી—ટેક.
વેદશાસ્ત્ર શ્રુતી નીશદીન ગાવે. મુની ધૂની કરે ઉન સુમર
નકી, જીનકે
જાકો નાંમ સકલ સુખદાયક તાકે નાંમ સું પાત ભીતી, જીનકે
જીન ભરી એહી ન સુમર નકીનો. ઉમરી સારી વૃથા બીતી, જીનકે
જો સંપદા મહા તપશ્ચર્યાસું. રાવન શીવજીસે લીતી, જીનકે
પુરનભાવસું ભજત. બીભીસન. સંમપતી સબ તીન કુદીતી, જીનકે
મણીલાલ નીસદીન ગુંનગાવે. પાવે પ્રસાદી દરસનકી જીનકે

પદ. ભજન. તાલ કવાલી.

બગીચા. ખુબ બનાયારે કયા કયા પેડ લગાયા ભાઈ. પેડ
લગાય, (૩) બગીચા.
ગુલમેંદી. ગુલદાવદી. ગુલહજારી ભારી. ચંપા ચંબેલી ઓર
મોગરા લચતહેં ડારી ડારી, ટેક બગીચા.
ઇસ ફુલનકી ખુબ સુગંદી. સુગત અતર બનાઇ રખવારે શ્રીરામ
બીનાં ખીરી ખીરી જાત સુકાઇ, બગીચા.
યાંની બીનાં કહાં પેડકું તેજી સમજો મન સમઝાઇ.
પ્રેમકુપ ભર્યો રતનાગર પીઓ ભક્તિ ચીત ધ્યાઈ, બગીચા.
જગત બગીચા જીને બનાયા. વાકો નહિં સમરાઇ
દાસ મણી કહે માલીક મેરે. ચરન કમલ બનજાઈ. બગીચા.

પદ. રાગ દેશ. તાલ ચલતી.

મતકર નીંદા હરીકે ચરનકી. કરબાત ચરનમે પરનકી. ટેક.
હરીજન આસાઐસી રાખત. મોર ચહત જયું ઘનકી, મત
હરીપદ વાકય. વીરૂધ મુખભાસેં આસન રાખે ઠરનકી, મત
દાસ મણીકી ખાસ અરજયેહ. આશહે તુંમ દરસનકી, મત

પદ. રાગ બરવો. તાલદીપચંદી.

ત્યાગી ચરન કૃપાલ તુંમારે. નીસદીન શીરતહે ઠારે ઠારે, ત્યાગી
દુરજનકી સંગતીશું. સબકોહુ ડરપત. થરકત. રહેતહે ન્યારો, ત્યાગી,
સુકભયી. ફસો જા દુરજનમે સંકટ તુંમબીન કોન નીવારે, ત્યાગી
સદ્‌ગુરૂકી સંગત સોં અબમોહે. ઊપન્યો અનુંભવ અતહી બીચારે
ત્યાગી
દાસ મણીકી ખાસ અરજ યેહ. લાજ હમારી હાથ તીહારે, ત્યાગી

રાગ. તીલંગ તાલ. ગજલ.

અલખકા ધ્યાંન ધરલે પ્યારે. કયા કરતા ગુમાન-ટેક
અલખકે સ્થાંનનાવે બલા શબ્દકો પેછાંન. અલખ. ટેક.
યોગરાજ રાજકો બડે નમાંને જાત ન ઉન રાજકી તમા નહિં તું કયુ
હુવા હેવાન..................................અલખ.
યોગીકા શબ્દ દેવકે બરાબરી પેછાંન, ઉમર બડી હુઈ તો કયા.
તું કયું હુવા નાદાંન..............................અલખ.

અલખકે પીછે હે ખલક. અલક. અલક..............અલખ.
સમાધિ જ્ઞાંન જો કીયા. નહિ ખલક પલક.........અલખ.

રાગ. ભેરવ. તીલવાડા.

આવતહે પેછાંને કૃપાનિધી શંકર આવતહે અકલાયે
ભોળાકું કોઇ ભક્ત ભંભેળકે. બચન શીરાવનકી સુખપાયે
રૂપ લીયો અદભુત યુવતીકો દેખ દેખ સબ સુધ બીસરાયે.
ભયકીભીતી નીવારી નાથને શંકર તબ મનમે સુધીલાયે, આવતહે
ભસ્મ બનાય દીયો ભસ્માસુર. કંકન કર ધરકે ઘર આયે,
ઉમાનાથ જગદીશ્વર ઇશ્વિર ભસ્માસુર કહા ભુલખીલાયે, આવત ટેક.

તાલ ત્રીતાલ રાગ. ભોપાલી.

શ્રવણ નમત સુંન પરદુશણ, સમજ સમજ ચલ અપનો ભુશણ, શ્રવણ-ટેક.
પરનિંદયા પર ધ્યાંન કાંન ન દે. રસના સુધા સમીપ નાંમવદે
યેહ લેખ ઉર સમજી કરભણ, શ્રવણ. નમત સુનપર.

તાલ દાદરો રાગભેરવી.

હરીઆપ ગુન જાંનહો. ગુંનગ્રાંમ કદરદાંનહો
સંગીત શાસ્ત્રમે અથર રઘુજગુ સ્યાંમ હો નહીં સ્યાંમવેદ શ્રુતી

મેસું નીકસો કાંમ, ગાંનકો, હરી
સપ્તસુર તીનગ્રાંમ એકબીસ. મોર્છનાદ. ઠા. દુગન. તીગનવો
પ્રકારલાગે તાંનકો. હરી
બાદી બીબાદી અનબાદી સમબાદી મે કછુ ન જાનું વોહે ગુની
જનકે દાંમકો—હરી.
ઓડવ ખોડવ સોબીસુર સાધવે કે. તીવ્રઅરૂ કોમલ વો કરવો
પેછાનકો હરી—ટેક.
ખટરાગ ત્રીયાત્રીશ. સુત સમીપ સુધગાવે.
મણીલાલદાસ. વાકોચેરો બીન દાંમકો. હરી.

પદ રાગશ્રી તાલજપતાલા.

હે કાંમી કાંમનીકે સંગમે કોય લીપટાય. રહ્યો કામી
હરીપદ ભજન તોહે નીકો ન લાગત. બીસયનકે સંગ બીસ
રાંમી, હરાંમી કાંમી
જગતમે આયકે કમાઇ કહા કીની તે મણીલાલ કહે રટે શ્રીપતી
સ્વાંમી હે કાંમી.

પદ. રાગ ખમાચ. તાલ દાદરા.

ગુનીકો સનમાંન જહાં ગાંનતાંન માંનમીલે
દાંનકી ઊદારતા નહિ સો નર કેસો હે. ગુનીકો
દેનેકી બાત નહિ લેનેમે હાથ ધરે
કોસ એક એપકરે દેખ હાથ પેસોહે ગુનીકો

અપનો ઊગારી લેત ઓરકો બીગારી દેત
મણીલાલ કહે સોમકો સ્વભાવ એસોહે—ગુનીકો

પદ રાગ. તાલ પંજાબી.

અજયા કરની કો પ્રીતી ધની એક એકકે દુખસું જાત ઝરી ટેક.
બડ કાષ્ટ દીયો ગજને મારી અજયા અબ સોસ ભયી ભારી
હે અજયા કુંજ્યા મે પડે ગજરાજકે સામને કાય અડે અજ્યા
હમનારી હમ મારત તારત તું કહા કારન સો કરડે, અજ્યા

પદ. રાગ. પુરીઆ રાતકા તાલ. ઝંપતાલા.

અચલ સો ચલગયે સ્થીરતા ન રહે કોઊતું તેરે મનસું કાઊ
સ્થીરતા કહાતહે અચળ—ટેક.
ગુરૂપદ જ્ઞાન તોહે કબહુ ન લાગે નીકો. કાંમનીકે સંગ રંગ
કરી ગોથાં ખાતહે અચલ.
મનુંશકી દેહ ધરી રટ મુઢ હરી. હરી મણીરામ કહે તેરે શીર પર
લાત હે અચલ.

પદ રાગ માલકોસ તાલ. ઝુંમરો.

મનકું સમજાવો બહુ બેરી. જો સમજી કે રાંમ ભક્તી કરે
જનમ મરન નહિં આવત ફેરી મનકું
રાંમનાંમ કે દોહુ અક્ષરમેં સવેહી કાંમ હોતેહે સબેરી
તાતે ઓર પ્રપંચ છાંડીકે રાંમનાંમ કો ધ્યાંન ધરેરી

બીચયન કાજ લાજ સબ તજીકે જીત તીત વૃથા કરતહે ફેરી મનકું
કાંમ. ક્રોધ મદ. લોભ. મોહ. રત. ઉનકું ટારી નીસ નાંમ
રટેરી, મનકું
યહ સાધન સંસારમેં સાચો. મમ સીખામન ઉરધરેરી
દાસ મણીકી નાવ અટક રહી. આપબીનાં કોન પાર કરેરી મનકું

પદ. રાગ. બીલાવર તાલ. ચોતાલ.

ગીરીકો ઉઠાંને વાલો. રચનાકો રચાને વાલો
ધરાકું ધરાને વાલો. રસીકંનકો સહાય હે.
રાધાકુ રમાને વાલો એસોં રાસ હી રચાંને વાલો
ભાગેકુ બચાને વાલો. ઇશ્વર તો યેહી હે
અરજ કરો ધરો ધ્યાંન. સુખી રખો ગીરીવરધર
મણીલાલ દાસ અલ્પ મતીકો સવાલહે

પદ. રાગ. તાલ. પંજાબી.

પરમારથકે ફળ ચાર મીલેં ઉપકાર સદા જીનકો સુખ ગઇયે
જાકે નાંમ ભવસાગર તરીયે, તાકે નામ. કયું મંગલ દઇએ.
આજગ આલ જજાલ છાંડીકે હરીહો ૐ હરીહ ૐ કહીયે
દાસ મણીકી ખાસ અરજ હરી ચરન સ્પર્શી ધુરી શીશદઇએ, પરમારથ

પદ. રાગ. જંગલો. તાલ. દાદરો.

ગીરધર ગોવીંદજી કે રદય ધારી હોઇ.

ફીર બીચાર સાર નાર. સેં ન બચે. કોઇ, ગીરધર-ટેક.
બુલ્યો દાસ શીશ કીયો હરન સતી કોઇ.
સોનેકી. લંકસારી છીન ભરમેં ખોઈ, ગીરધર.
રાંમ હાથ મરન પાયો. નાયો સાથ કોઇ
મણીલાલ. કહે કોઇ સુંઝકું ન દોઇ, ગીરધર.

પદ. રાગ. બરવો તાલ. દાદરો.

નારીહે નઠારી ભારી. મરદ હુકું દેત મારી. તોબી મરદ
કહે પ્યારી. સમજ નાંમીં મનમેં, નારીહે
રઘુકુલ શોભા. ઉજારી સતસે નહિં રહી ન્યારી.
વાકું રાંમ ત્યાગી કહાં જાય પરી બનગેં, નારીહે.
દુખમેં ડુબાઈ. સુખપાઇ નહિં એક રતી.
આયો દશ શીશ. દુષ્ટ હરન કીયો છીનમેં,
કહે મણીરાંમ નાંમ. ઔરન કો ત્યાગ મૂડ,
સીયા સતી રાંમચંદ્ર. રટલે તન મનમે, નારીહે.

પદ. રાગ. સાંમેરા. તાલ. કવાલી.

હોમન ક્યું. સમજે નહિ પ્યારા. જગહેસબ. નાંહીં નઠારા. હોમંન,-ટેક
માતપીતા. ઓર. બંધુ પત્ની. વો કછુનાંહી તુમારા-ટેક
ભજન કરી જીવન સુધારીલે. મીથ્યાં. છોડ બીચારા. હોમન

રાગ-કાફી તાલ-દીપચંદી.

તું ક્યા સોચે મનમે ભાઇ. બડે બડે કી ખબર નપાઇ-ટેક.

કીસકે બાઇ કીસકી માઇ. કીસકી લોગ લગાઇ.
અંતકાલ સબહીકોં. તજકે જા સમશાંનમે સેજ બીછાઇ=ટેક
દ્રવ્યકા બાઇ સ્નેહકી માઈ કાંમકી લોગ લુગાઇ—ટેક.
દો દીન રૂદ ન કરેંગી લાજસું ફેર પુંચાવન. ડગ નહિ આઇ, તું કયા-ટેક

રાગ. બેહાગ—તાલચોતાલ.

દેખા જગકા તમાશા. નહિં બચનેકી આશા.
ડાર દીયા. નાગ પાસા. અબ જીનોં ધિકારહે—દેખા.
કીયા જંગલમેં બાસા. સુખ છોડ દીયા ખાસા.
મન હોત કયું ઉદાસા. અબ અપના. કીરતારહે—દેખા.
તજં સોમ હુકી આશા. ફીર હોયગો નીરાશા.
મણી પડગો દુષ્ટ ત્રાસા. શીર ત્રાંણ હુકો મારહે—દેખા.

રાગ—ભેરવ. તાલ. ત્રીતાલ.

આજ સખી ઉઠી પ્રાતસમે. સરીતા. પર સ્નાંનકું મેંજો ગઇ.
સ્તંન કમંલ સુધારનકું ગઇ. તો મમ ચીર ગયો સરકી
નગ્ન તો નહિં ભઇ ઐા ગઈ નીરખન. હાથસું મુદ્રીકા ગઈ નીકસી
જલમાંહી પરી કહીં બાર ગઇ મંનમે. મોહે સોચ ભયો અતહી
નાયક મસ્ત મણી તીહાં આયકે સીખ દઇ સમજાય લહી.
ચાલ સખી, અબ ધુપ ભઇ, તોરી. મુદ્રીકા ખેર ગઇ સો ગઇ

રાગ. કાફી. તાલ. ત્રીતાલ.

કહો વાર હજાર નફટકોં સમજ ન આવે.

અજુ કરો બીચાર સ્વાંન. કહા ગંગા નાવે
ગુંગણુ. મનુસ્યકી રીત કહી મુખ સબ્દ સુનાવે.
રૂપદકી યેહ નીત સબ્દ કો ભેદ બતાવે
તીને કરત બીચાર. મનુંસકું સમજ ન આવે.
મણીલાલ કહે ભાઇ. ઓર કહા ઢોલ બજાવે.

કાફી. તાલ. દાદરો.

ત્ર હુકો ડંડન ભવખંડન જગ મંડને જું જેતી એજુત.
હારૂપસું પેછાનીહે. વાકો ગ્નાંન આંતી નીમનજાંની. સોનીસાંન
આરી દેત તારી ધારીજો. સુધારી. યહ પ્રાંનીયે છત્રકો.

રાગ. લાવણી.

નારીસેં સ્નેહ નહિ કરનાં, નારી સબસે ન્યારીહે.
ઉસ બાતનમેં નફા નહિંહે. આખર જાત ખુવારીહે.
મીત્ર એક મરદસું હસકર બોલે. ઓર મરદકું પ્યારીહે.
આપ ડુબે ઓરનકુ ડુબાવે નરક નકી અધીકારીહે.
મીત્ર આય મીત્રનકોં પુછે. કહો કયું દીલકું કરારીહે
મીત્ર સું મીત્ર સવાલ કરતા. આ જગમેં દુખ ભારીહેં.
સમજ સોચના. દીલમેં પ્યારે દુગધાકા ઘર નારીહે
મરદ નહિ કછુ સમજત મનમેં. કેતા પ્યારી પ્યારીહે.
ગ્નાંની ન ગ્નાંન. બીચારકે બોલે બાત રદયમે ધારીહે.
મણીલાલકું નેન કટારી. ઉસ નારીને મારીહે

ઝુલાનું પદ. લાવણી.

ઝુકી ઝુકી ઝુલે ઝુલે ગીરીવરધારી શોભા જાય ના ઊચારી.
રહું નીસદીન ધારી છબી લાગે ઘણી પ્યારી—ટેક ઝુકી
માંનનીના સંગથી અનંગ રંગ. એકળાય. જોબન જાય ને પછે.
વૃધ થઇ ઠઠળાએ. હરીપદ. કેરો વાત. કહો શી રીતે કળાય.
હરણ કરે મનને નજરે. નહિ ભળાય. ક્યોને આવો લાવ
નાવે ફરી એવો દાવ. એછે બુડતાંનું નાવ. રાખો વીશવાસ
સેશે ઝટપટ તારી ઝુકી --ટેક.

ઝુલાનું પદ. રાગ. ખુંમાચ. તાલ દીપચંદી.

ઝુલતહે ઘનસ્યામ મોરારી. ઝુલત.
ઝુકી ઝુકી. ઝુલત ઊમંગ ધરી મંન. છબ શોભા નહિં
જાત ઉચારી. અરસ પરસ. ઝુલાવત ઝુલવત.
ઝુલત હસત લેત કરતારી. નેન સેનસે
દેખત ધારી. મણીલાલ જાવત બલહારી--ઝુલત.

દોહરો. ૧

બ્રહ્મ વીશ્નું શીવ સર્વકો. આદી એક સ્વરૂપ
અલ્પમતિ સ્તુતી કરૂ જય જય ત્રીભુવંન ભુપ.

દોહરો. ૨

કવીતા કરની કઠીનથી કલીમે કવીભયે કોડ

આપને મંન અભિમાનમે. હોત પ્રાકૃમી પ્રોઢ.

દોહરો. ૩

નદીક હરીહર નાંમકે અન્ય દેવકો ધાય
નર ખર તુલ્ય લેખાઇ એ નકી નર્કમે જાય.

દોહરો. ૪

કુવીજો સાચો જાંનીયે. નંદીક નહી લવલેશ
હરીહર પદ એક જાંનકે ભીંન ભાવ ન ધરેશ.

દોહરો. ૫

લક્ષ્મીપતી ત્રીભુવંનપતી. ન્યારી હરીકી ગતી
મણીલાલ મતી શુધકરો. નમું નમું શ્રી જગપતી.

દોહરો. ૬

ધર્મ અર્થ. સાધનં. ધર્મ કર્મ શુભ જય કર
પુન્યે પાપ પરાયણં. જય જય જય જગદીશ્વર.

દોહરો. ૭

પંચં પ્રાકૃમ. પુર્ણતા. પંચંનાશ વીનાશનં
પંચં પત્ની એકં સહાય સદા જગદીશ્વરં.

રાગ બીભાસ તાલ ધમાલ.

કૃપાળુ અતી આપતો જગદીશ. કરૂ વીનતી હું સુણો જગદીશ હું.
આપને પુરણ ભાવે ભજીશ. કહ્યું કોઇ કેરૂ ન કાને ધરીશ- ટેક.
સુખ દુખ આપને આવી કહીશ. બીજાને કેવા કદીએ ન જઇશ.
ગાયનમાં આપને નીત્ય ગાઇશ. નરભવ આવીને લાવો લઇશ-ટેક.
મણીઆરજી આવનેગે કરીશ નમીનમી ચર્ણમાં નામું છું શીશ.

રાગ બીભાસ તાલ દાદરો રૂપક.

જગપતી જગદીશ. તુને નાંમું શીશ. કરો કૃપા કૃપાળુ ઇશ.
આપ દર્શ હર્શ થયો મનમાં આવાર. જગપતી.
જગંનીવાશી સુખરાસી વૈકુંઠવાસી "મણી"લાલ અરજદારને ઉ-
તારો પાર: જગપતી.

રાગ કાફી તાલ દાદરો.

હે હરી દયા કરી છું દીન જન તમારો. હેહરી.
વીશ્વપતી વીશ્વેશ્વર વીશ્વના છો તાર નાર.
છો આધાર મુને આવાર. તારો મારો કે ઉગારો—ટેક.
દર્શ વીના ચેનતો મુને નહિ પડે લગાર. કરો શું વાર.
જગ આધાર દર્શ વીણુ નઠારો. હેહરી—ટેક.
જય જય જગદીશ ઇશ. નાંમું શીશ કરું પ્રણામ.

કોટી ભાણુ ઉદીત થયા. ચકીત છબી નીહારો. હેહરી.
આજ મુંને દર્શ થયા. સર્વ દુખ દુર ગયાં.
પાતીક નહી પાસ રહ્યાં દાસ "મણી"તમારો. હેહરી.

રાગ બીહાગ તાલ દીપચંદ.

નમન કરૂં તુજને નમાંમી. માત કાલી બાલી પ્રતીપાલી.
સરવ સૃષ્ટી જન દરસન આવે. ચરણુ કમળ શીશ નાંમે.
મંનસુરાદ પુરેન પરમેશ્વરી. પુંરણ કરે જન જાણી. નમન.

રાગ કલ્યાણ. ત્રીતાલ.

ભાવ ધરી હરી નમન. કરૂં તુજને—ટેક.
સરવ સુગુણુ રસના પરવસ હરી. સુજન સજન સંતાપ.
નીવારો એ વિશ્વાસ તમારો. ભાવ ધરી.

ભુજંગી છંદ.

આ જગતમાં રાંમનું નામ સાચું. કહ્યું કોઇ કાળે નહિં હોય કાચું.
હુ તો યાચના તેહની નીત્ય યાચું. લેઇ દાંન ને મનમાં પુર્ણ રાચું.
શ્રીરાંમ સીતાપતી છે માયાળુ. તે તો ભકતના કાજમાં અતી દયાળું.

જેને નામ લીધું તેને કાંમ કીધું. આવી જગતમાં અમ્રત
પાંન પીધું.

"મણી"દાસ કહે છે જય જગત નાથ. બધી સૃષ્ટી તો સર્વદા
આપ હાથ.

સરવ સૃષ્ટીને સુખ આપો વધારી. તમ ભકતી કરે સહુ નર નારી.
અમારી ગતીને મતી તો નઠારી. કૃપા જો કરો આપ તો થાય સારી.
એવું માગણું આપ પાસે હું માગું. હરી હાથ જોડીને હું-
પાય લાગું.

સંસારની આળ જંજાળ ભારી. હરી ચર્ણમાં ચીત્ત ચોટે ન ધારી.
હરી આપનું બિરદ જો જો વીચારી. "મણી"દાસ તો ચરણમાં
છે તમારી.

નમું કૃષ્ણજીને હું બે હાથ જોડી. જેણે સર્વ ગોપી તણી શર્મ તોડી.
કર્યું કાંમ સારૂં હરી ખુબ બાધું. કરી ચોરી આપે દહી દુધ ખાધું.
મથુરાં થકી ચોરીને લાવ્યાં માએ. જેથી ચોરીનો કેમ સ્વભાવ જાયે.
હરે વીનતી ધારીને ધ્યાન દેજો જે અમંગળ શબ્દ તે ચોરી લેજો.
"મણી"દાસ કહે અરજી વીચારી. નામું ચરણમાં શીશ શ્રી ગીરધારી.

લલીત-છંદ.

જગતના પતી, શ્રીરાંમ ચંદ્રજી. પ્રભુ દયાળુને, કરૂં હું વીનતી.
શ્રી હરિ તણી ન્યારી છે ગતી. રસનાથકી સું કહું કથી.
હે દયા નીધી નીજ દયા કરી. ચરણ શોવના ઘો દયા કરી.

સાતમે પતાળ ચરણ આપનાં. કહો દયા નીધી શી રીતે શેવવું.
સાતમેં સ્વર્ગ શીશ આપનું કહો દયા નીધી શી રીતે શવવું.
આપ શ્રી હરી કરો કૃપા ખરી ત્યારે શેવના થાય ચરણની.
અપીલ ભકતનાપર દયા કરી. ચરણ સ્પર્શથી અહલ્યા તરી.
જન પ્રહલાદને સહાયતા કરી. પ્રગટ થંભથી પ્રગટ્યા નર હરી.
હરણ કંસને નખથી મારીઓ. રામ ભકતનો ભય નીવારીયો.
ગજ તણી ખરી સહાયતા કરી. ચક્ર કર ધરી આવ્યા શ્રીહરી.
દક્ષન કર થકી ગ્રુડ મારી. આ વામ કર થકી ગજ ઉગારીઓ.
માત તાત છો હરી સરવ જાતને દાસ "મણી"તો શરણ આપને.

રાગ સોહણી તાલ ધમારી.

નારાયણ રટે કહું માંની જીવ ના કરરે નાદાંની.
નારાયણના નાંમથી તર્યા ભકત અપાર મીથ્યા સરવે નાંમ વીણ.
તે જાંણે નીરધાર. ગઇ ઉંમર સરવ એબાંની જીવ ના કર—ટેક.
નારાયણનું ધ્યાંન જે ધરશે. નરને નાર. જન્મ્યા. જગમાં તે ભલે.
સફળ ગણો અવતાર. છે મોક્ષની એજ નીશાંની જીવ—ટેક.
નારાયણનું નામ જે નીસદીન મુખથી ગાય. જીવન સુધર્યો.
તેહનો. જન્મ કૃતારથ થાય. "મણી" શરણ તમારે સ્વાંમી: જીવ.

રાગ પુર્વી ત્રીતાલ.

હરીનું ભજન તું કરને નર. ધ્યાંન તો ધરે નહીં તું મનમાં

ક્ષણીકવાર ઊચાર વીચાર. તુંધાર દીલધરી.
તારો મત તું શું. તાંણી ચાલે—ટેક.
સ્વપ્ને સુખની ઇચ્છા જે કરનાર. તજીદેને તું ખટપટ.
ઝટપટ સમજીને ખોટી બાજીમાં શું માંણી મહાલે—ટેક.

રાગ સોહણી ત્રીતાલ.

અરે શું અસત પગલું તું. (૨) તારા કાજ હું કહું છું તુંને ભલે લાગે ખોટું—ટેક.
શીખામણ લાગે નહિં સારી. મતી થઈ ગઈ છે નઠારી તારી
ભારી વાત. માની નહિં માહારી થઇ જગમાં ખુવારી—ટેક.

રાગ બીલાવર તાલ ઝપતાલા.

કપટ કળી કાળમાં કુડ વ્યાપ્યું. ઘણું જોઈ જોયું હવે સત્ય જાશે—ટેક.
અધ્રમી ભાગમાં સરવે ભળી ગયા. થોડા વખત માંહી પ્રલય થાશે, કપટ.
સત્ય અસત્યને કલેશ ચાલ્યો ઘણો આખરે સત્ય કેમ હાર ખાશે, કપટ.

રાગ કાલીંગડો તાલ દાદરો.

સતીયુગની વાત નથી લેશ. ચાલતી કળીયુગમાં કુડ કપટ કઠ-
ણુતા રહી સતીયુગ.
કરી કપટ ને દ્રવ્ય કમાશે (૨) કોઇ હરણ કરી લેઇ જાશે
(૨) પાછળ પસ્તાવો થાશે. ભગત જગત ઠગત થયા. સત્ય-
વાત શી-ટેક.
આગળ તો એમજ થાતું. (૨) કોઇ કપટ કમાઇ ન ખાતું.
(૨) હવે નથી પેટ ભરાતું. ધર્મ કર્મ દુર થયા ભ્રષ્ટ થઇ મ-
તી : સતીત્યુગ.

રાગ દેશાક તાલ ત્રીતાલ.

આવ્યો શો જમાંનો કળી કાળનો. ગરીબાઇ માંહે ઘર ઘાલ્યું.
જુઠા નર સાચા થાયે. સાચા નર માર્યા જાયે. જુઠાજુઠ ચાલ્યુ
લોકોને હશે. આવ્યો શો જમાંનો.

પરજ ત્રીતાલ.

નરમિથ્યા મંન અભીમાંન કરે અભીમાંની કહો કેમ તરે. નર..
ભક્તિ નહિં તનમાં અતીમત મંનમાં. હરીના નાંમથી દુર ફરે નર.
જે કોઈ હરી ગુણ ગાય તેની. નીંદામાં જે કાંન ધરે. નર.
“મણી”લાલ કહે મુરખ જનને. સારી સલાહ દઇ મુર્ખ ઠરે નર

છંદ.

કાળીકા કૃપાલુ માતુ માંત મુંને આપશે.
જાંણીદાસ તેમુને અચળ કરી સ્થાપશે. હે માત મારી તું દયાળુ.
દીન જનછું તાહરો સંકટમાં આપું શીઘ્ર એ વિચાર માહરો.
પાટણમાં ધાંમ ગામ દર્શથી સુખી રહે.
ભાટને ભવાઇઆતું તુર્ત દુખ તે દહે.

રાગ બેહાગ તાલ ત્રીતાલ.

માનતું માનતું જરા માંન. જીવ નાદાન ભુલ્યો ભાંન ફુટયા કાંનઓ હેવાંન હે નાંદાંન માંન માંન માંન–ટેક.
શીક્ષા મારી લે તું ધારી. તેથી કાયા તરશે તારી. ટેક–માનતુ.
કર્યે જાય તેમ કરે નહિં રટે રહ્યુ વર. “માણીલાલ કહે મુંને હજુએ ન આવી શાંન માનતું.

રાગ કાનરો ત્રીતાલ.

આશી થઇ દશા મારી આવારે વાહ, તુંને એમ કેમ ગમ્યું કીરતાર, તારી મરજી જે તેં કર્યું તેમાં જોર ન ચાલે. મારૂ લગાર–ટેક.
અકળ ગતી તારી જોઇ આશ્ચર્ય થયો છું આવાર. જોઇ મે નીહાળી દુનીઆં સરવ મતલબની ગરજી. આશી.

રાગ નટ કેદાર ત્રીતાલ.

જગમાં આજે આંનંદ અતીશય વરત્યો. જય જય જય જયકાર.
રત્ન સીંહાસન રાંમ બીરાજયા. સૃષ્ટીના સુખકર સરદાર.
બીજને દીન આનંદીતમંન. મંગલ ગાવે નર ને નાર.
સંગીત આદી નૃત્ય કરે જ્યાં જોઈ. આનંદીત દેવ અપાર જગમાં.
તાલ મૃદુંગ મધુર સુર વાગે. તકધિર કીટ ધીર કીટી તકધા.
સુંમ સાધનથી નૃત્ય કરે. ત્યાં છ છ છ છ છોમ (ર) આ.
ટેક-જગમાં.
માન ઈનાંમ મળે ત્યાં પુરણ. સમજદાર કહે વાહ વાહ વાહ.
ગંધ્રવ ગુણ ગાવે સુસોભીત. સરિગમ પધનીસા સાંનીધમ સા-ટેક

ત્રીતાલ.

મરકટ ભુશણ શું શઠ શોભે છે.
કેવી બુદ્ધી ચલાવી મુંને સલાહ દે છે. નાખી દઈ નાશી જાય.
ફળ પત્ર વીંણી ખાય. વસ્ત્ર તેને ન શોભાય.
કાચે મોહું જોઈ કેમ લોભે છે મરકટ.

ગુજરાતીમાં (રાગ ભેરવ તાલ) જબતાલ.

ચડત ચતુરંગ દલ શાજ રઘુ બર પ્રબલ.
થર થર કપત હે જુ ધરની જપે ચડત.
હલી હલા દ્રી ગયાલ થણી થલી ક્ષીખબાન.

જા બેઠે રઘુ રાજ સીતા જમેં ચડત જય જય ગોપાલન તા-
લન સાલન આગે થઇ થઇ ચડયો.
કરશો હનમંત કુદ ગયો. પાર લંકેશ તલ ચડ.

કુંડળીઓ.

નારી પ્યારી નહિં કરો. નારી અપની નાહીં.
ભ્રત વિક્રમ કુતબાઇઓ. જો, થી જમનીબાઇ.
એથી જમનીબાઇ દેસ દૂર નાર દીવાયો.
ભરથ દૂર કીયો ભાઇ મન સંકોચન આયો.
ફરી નારી શું પ્રિત જગતમેં મુરખ ગીનાયો.
કામ અંધ ભયો આપ બંધુકુ દુખ દીવાયો.
પાયો જ્ઞાન અપાર સાર સબ જગકો જાન્યો. જોગલીઓ સુખ-
છાંડ ભરથરકો નામ બખાનો. કહેદાસ મણીલાલ.
રતુ બીન પકે ન કેરી. ભરથ ભેખ લીયો
ભાઇ ભાભી ભઇ બંધુ કીબેહેરી.

(રાગ બીલાવર તાલ જબતાલ.)

ભવ જળ ધીતાં રખ તું વામાં હેરામાં ગુણ ગ્રામાં ભવજળ-ટેક.
વાલી અમર ધન કપીલ ક્ષન સુન પરસોતમ રી ધસાની સી
ધસાની ધપમ મંગરે મુજતારે રવી કરચંતા રશના રશના
પ્રણમું હરી ગુણ ગ્રાગાં.
સમસ્ત પ્રભુનીજ ધામાં હેરામા ગુણ ગ્રામાં.

ચીજ નવી.

રેહાં......જય જય ।। લંબો દરઅતી.
મંદર કંદર રેહાં. જય. ઊણીરૂખ મણીવાય વેણું. અરથીર જા-લે-યમુના. ધીરન સારન રઘુપત રે હાંરેહાં રેહાં. જય. ઊણી-રૂખ મણીવાય વેણું.........
જય જય દમક દમક જાતરી તાદીગ દીગ ત્યોદીગ દીગ ।। દીગ દીગ દીગ જંતરીરે હાંરેહાં........જય જયે.

પદ હોરી (રાગ દેશ) તાલ દાદરો.

સખી કાન સંગ. લપટ ઝપટ કપટ સપટ-ટેક.
કરીકે આજ ચલો ખેલે હોરી નંદલાલ.
કરત ખ્યાલ આઇ એક મૃગનયની રમક ઝમક.
ઠમક ચાલ પ્રેમ પ્રીત જોરી સખી સખીયાં.
સબ કરત ખ્યાલ ડરપતહે નંદલાલ મણીસ્યામ.
ગાલ અતી ગુલાલસે બરોરી.

(રાગ બીહાગ ત્રેતાલો-હોરી.)

મતકર માંનની અતહી ગુમાન-ટેક હોરી ખેલતન.
હી કરે બલ જોરી હમકું હએ પએચાંન.
મતકર નીપટ અનારી તુમ મનમોહન તુમ.

કુંનાવત સાંન કૃ સુવાં દેહાતબ હારી ખેલે હમ કહે દાસ મણી
રાંમ મતકર માંનની.

રાગ ખમાયચી દીપચંદી તાલ.

હારી ખેલત સ્યામ મોરારી ટેક.
હારી ખેલનકી રીત ન જાને તકીમારત ઉરપર પીચકારી. હારી
સુખે ખેલો નહીં છેલકન પારીતી ખેલનકી હેક છુ ન્યારી ખેલ
કોસખી સબ તુંમસે થકી હે તુમે જીતે હમ હાહા હારી હારી
ચકીત હોત સખી છબી નીહારી મણીલાલ જાયે બલીહારી હારી.

(રાગ દેશ તાલ દાદરો.)

સીરબાંકો મુગટ ધરીકે ખેલે હારી ખેલન આઇસંગ પ્રેમભરી
ગોરી ગોરી ગોરી સીર.
સખી કહેત હે ગુલાલ મતી ધારો બ્રજ બની તાકી અર
ઉરધારો એસી નહીં ખેલે હમ તુમસે હારી કરો બલજોરી સીર.
બાંક સખી કમલ મુખ ગુલાલ લીપટોરી. ચુવાચંદનસેં ગાત્ર
ભીરકોરી એક સખી કહતહે ઓર સખીયા કોરી કોરી કોરી. સીર.
જયા ઉડત હેં ગુલાલનકી ઝોરી ભીંજ ગયો ચીર ભીંજ ગઇ
ચોરી સખી કહત છેલાં મટુકી ચોરી ફોરી ફોરી ફોરી. સીર.
પ્રેમ ભરી ખેલે સખીયન સબ હારી વાકુખ તહી સુખ આંનદ
ઉપજોરી મણીલાલ કહા બરન મતી થોરી થોરી થોરી. સીર બાંકો

(રંગથી ભીંજાવું એ રાહા.)

કાનાં સંગ હોરી ખેલે હમ જાય–ટેક.
કરો નહીં કોઉ બરજોરી કાનાં સંગ હોરી જાવો જાવો.
હમકું સતાવો નહીં એસોકેત દેત સખી બહીયાં મરોરી કાનાસંગ.
સુખે ખેલો તમ સુગર ખીલારી હમસંગ હોરી.
એહેસો બીચારી નંદલાલ સુખે ખેલો હમસંગ પ્રેમ પ્રીત કરી
હમ લેત ચીત ચોરી. કાના સંગ.

અર્પણ.

શ્રી જગદીશ્વરાર્પણ.

આ ચોપડી કૃપાળ ભગવાનને અર્પણ કરૂછું.

પ્રભાત ઉત્સવેરે નામેરી તપ સાર

શ્રી સ્વામી સુબોધ નાટક કંપનીનું ભલું સુકા

મહેશ સ્વામી કહે છે પ્રભુથી મળશે.
